

[Arbejdsministeren]

for unge mennesker at søge arbejde og beskæftigelse inden for disse områder.

Jeg synes også, man skal holde sig for øje, at hvis man skal tiltrække den arbejdskraft i fremtiden, og hvis man skal opnå, at folk trives ved at udføre produktivt og samfundsnyttigt arbejde, er det også en yderligere supplerende begrundelse for at have et godt arbejdsmiljø.

Så sagde fru Mimi Stilling Jakobsen noget, jeg er enig i: at vi skal have klart formulerede regler. At sige, at man er uenig med fru Mimi Stilling Jakobsen i det, er vel også næsten utænkeligt; det svarer vel til at gå imod den ærlige krone eller en helhedsløsning på problemerne. Enhver vil være tilhænger af klart formulerede regler til forskel fra uklart formulerede regler.

Men jeg vil gerne tilføje to ting. For det første, at det er uundgåeligt, at der i nogle situationer kommer ikke helt skarpt formulerede regler på arbejdsmiljøområdet af to grunde. Den ene er, at det er et forhandlings-spørgsmål mellem arbejdsmarkedets parter, og da fru Mimi Stilling Jakobsen og jeg er fælles om det synspunkt, at det er godt, at parterne er med, og at det også er godt, at de bliver enige, så ved fru Mimi Stilling Jakobsen udmærket godt, at man ofte bliver enig ved, at man ikke er helt skarp i formuleringen af det, man bliver enig om. Det er en svaghed, som er uundgåelig, og som må begrænses mest muligt.

Den anden årsag til, at vi ikke altid har så skarpt formulerede regler, er den omstændighed, at virkeligheden er svær at sætte på paragraf- og bestemmelsesform, og skal man tage hensyn til den store variationsbredde, man finder i danske virksomheder, kan det altså være rimeligt med lidt elastik i reglerne.

Så gør fru Mimi Stilling Jakobsen sig nok skyldig i den opfattelse, at arbejdsmiljøloven er at sammenligne med skattelovgivningen. Jeg forstod på fru Grethe Fenger Møller, at det nærmest var skattelovgivningen, der skulle være model for arbejdsmiljøarbejdet, at folketinget skulle fastlægge alle tænkelige enkeltspørgsmål i regler herinde, og at man ad den vej skulle fjerne bureaukratiet osv. Det er jo en model, man kan have; jeg har den modsatte model. Jeg har arbejdsmiljølovens model, nemlig at det er bedst, at folk løser deres problemer selv, og derfor er arbejdsmiljøregler ikke først og fremmest straf-

sanktionerede påbud, men tværtimod vejledninger til virksomhederne om, hvad de med fornuft kan gøre.

Der står, tror jeg, et sted i arbejdsmiljøloven, at lovens sigte er, at man skal kunne løse problemerne selv på virksomheden, og at den i øvrigt skal administreres under parternes medvirken. Det gør selvfølgelig, at reglerne får en anden udformning, end hvis formålet var at lave et strafgrundlag for domstolene.

Så kunne man tro, at dette, at det ikke altid er de skarpest formulerede regler, som påvist af fru Mimi Stilling Jakobsen, førte til, at vi fik et voldsomt antal klagesager og retssager hvert år. Hvis man tog et rundspørge her i salen og startede med hr. Maisted, som formentlig tror, at der er 100.000 sager om året, og gik folketingets medlemmer igennem og spurgte dem, hvor mange klagesager der egentlig er på hele arbejdsmiljøområdet om året – fru Mimi Stilling Jakobsen har tallet – tror jeg, de fleste ville blive overrasket, når jeg siger, at der i gennemsnit er 120 sager om året. Loven omfatter 2,7 millioner mennesker, og der er 120 sager om året. Hvor mange retssager er der om overtrædelse af arbejdsmiljøloven? Der er godt 150 sager om året på hele dette kæmpeområde. Så kan man tale om uskarpt formulerede regler, bureaukrati osv., men det er altså tallene i en krisetid på området. Det synes jeg er positivt.

Så vil jeg gerne sige noget anerkendende til fru Mimi Stilling Jakobsen. Fru Mimi Stilling Jakobsen sagde, at der inden for dele af industrien var behov for længere sikkerhedskurser end 32 timer; det er jeg fuldstændig enig med fru Mimi Stilling Jakobsen i. Det har hidtil været et forhandlings-spørgsmål mellem arbejdsmarkedets parter, men jeg vil selvfølgelig videregive de synspunkter, der er på dette felt, her fra debatten. Jeg tror, netop en differentiering kan være meget rigtig.

Jeg tror også, at en af de ting, som arbejdsmarkedets parter, der jo har forhandlet om disse sikkerhedskurser, skal være opmærksomme på, er, at megen surhed over sikkerhedskurserne skyldes, at der er for lidt brancherettet indhold i de kurser, man gennemfører. Jeg tror, at folk tit er irriterede over, at de har hørt om havnens problemer, når de i virkeligheden var beskæftiget på et apotek – det kunne måske være meget godt, at de vidste lidt om havnearbejdernes ofte